I. செய்தித்தாளின் அடிப்படையும் தோற்றமும்

கூட்டு வாழ்க்கையில் மனிதன் ஈடுபட்ட காலத்திலிருந் மனிதர்கள் செய்திகளைப் பரிமாறிக் கொள்ளத் தொடங்கியிருக்கலா நம்மைச் சுற்றிலும் என்ன நடக்கிறதென்பதை அறிந்து கொள்ளும் ஆர்வ மனிதனின் உடன் பிறப்பு. பேச்சு மொழி உருவாவதற்கு முன் 'செய்கைகள்' மூலமும், ஒலிகளின் மூலமும் மனிதர்கள் செய்திகளை பரப்பினார்கள்.

சீழ்க்கை ஒலியாலும், பறையறைவித்தும், மணியடித்தும் புகை எழுப்பியும், தீயம்புகளை வானத்தில் எறிந்தும் ஓரிடத்தில் நடப்பன சுற்றுவட்டாரத்து மக்களுக்கு அறிவிக்கும் பழக்கம் வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முன்பே தோன்றியதாகும்.

பேச்சு மொழி வளர, வாய் வழியாக, விரிவாகச் செய்திகளை பரப்ப முடிந்தது. ஒருவரை ஒருவர் பார்க்கின்றபொழுது நடப்பு விவரங்களைக் கேட்டறிந்து, அறிந்தவற்றை மற்றவர்களுக்கும் கூறிவந்தனர். இன்றும் செவிவழிச் செய்திகள் விரைந்து பரப்புவதைக் காணலாம்.

மனிதன் எழுதக் கற்றுக்கொண்ட பிறகு எழுத்தின் மூலமும், ஓவியங்களின் வாயிலாகவும் செய்திகளைப் பரப்பினான். ஆட்களை அனுப்பியும், புறாக்களின் ஓலைகளைக் கட்டி அனுப்பியும் செய்திகளைப் பரப்ப எழுத்துமுறை துணை செய்தது. எகிப்து நாட்டில் அடிமைகளை அனுப்பி வைத்தும், கிரேக்க நாட்டில் குதிரையாட்கள் அரசனின் செய்திகளைப் பரப்பியதாக வரலாறு கூறுகின்றது.

அரசுச்செய்திகள்: செய்தித்தாட்களின் மூலங்களாக உலகில் பல்வேறு நாடுகளில் மன்னர்கள் தங்களது செய்திகளைப் பரப்ப மேற்கொண்ட முயற்சிகளும், முறைகளும் அமைந்தன.

ரோம் நாட்டை ஆண்ட ஜூலியஸ்சீசர் கி.மு.60–இல் அரண்மனைச் செய்திகளை 'ஆக்டா டைர்னா' (Acta Diurna– அன்றாட நடவடிக்கை) என்ற பெயரில் எழுதி பொது இடங்களில் வைத்தார். அவர் போரிட்டுக் கொண்டிருந்த பொழுது, போர்ச் செய்திகளை தலைநகருக்கு அனுப்பிவந்தார். இதனால் சீசரை 'இதழியலின் தந்தை' என்று

அழைக்கின்றனர். ஆனால் சிலர், சீசருக்கு முன்பே கி.மு.106 இல் சிசரோ,
பிறப்பு—இறப்பு விவரங்களை எழுதி தனது அரண்மனைக்கு முன்னால்
பலரும் பார்க்க அறிவித்தாரென்றும், ஆதலால் அவரையே இதழியலின்
முன்னோடியாகக் கருத வேண்டுமென்று கூறுகின்றனர்.

இத்தாலியில் ஆஷ்டிரியா என்ற இடத்தில் அகலமான
கற்பாறைகளில் கி.மு.49 ஆம் ஆண்டு பாம்பே (Pombey) மன்னனின்
இறப்புச் செய்தி குறிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டுபிடித்துள்ளனர்.

நமது நாட்டில் அசோகரின் கல்வெட்டுக்களை இதழ்களின்
முன்னோடியாகக் கொள்ளலாம். புத்தமதக் கொள்கைகளையும் அரசு
கட்டளைகளையும் பரப்புவதற்கு இவை பெரிதும் பயன்பட்டன.

கி.பி.எட்டாம் அல்லது ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் 'பீகிங் கெஜட்
(Peking Gazette) என்ற மரத்தால் செய்த அச்சுக் கருவிகளை
கொண்டு பத்திரிகை வெளியிடப்பட்டதனை ஆராய்ச்சியாளர்க
கூறுகின்றனர். இதனையே முதல் பத்திரிகையாக கருதலாம்.

காகிதமும் அச்சுக்கலையும்: இதழியல் வளர்ச்சிக்கு
பெருந்துணை புரிந்தவை காகிதமும் அச்சுக்கலையுமாகும். இவை இல்லை
என்றால் இதழியல் இந்த அளவிற்கு வளர்ந்திருக்க இயலாது.

கி.பி. 105 இல் மல்பெரி மரப்பட்டையிலிருந்து சாய்லன் என்
சீனாக்காரர் முதன் முதலாக காகிதம் செய்வதைக் கண்டுபிடித்தா
சீனர்களோடு வாணிபம் செய்த உலக நாட்டினர் காகிதம் செய்
கலையைக் கற்றுச் சென்றனர். கி.பி.795இல் அரேபியர்கள் பாக்தாத்தி
காகிதம் செய்யும் ஆலை ஒன்றை நிறுவினார்.

அச்சுக் கலையும் முதலில் சீனாவில் தான் தோன்றியது.
எழுத்துக்களைச் செய்து, அவற்றில் மை தடவி தாளில் 'அழுத்
Press) அச்சிட்டனர். அச்சகத்திற்கு 'பிரஸ்' என்று பெயர் வந்ததற்
துவே காரணமாகும். கி.பி.1041 இல் பிசெங் என்ற சீனாக்கா
ரிமண்ணில் எழுத்துக்களைச் செய்து சுட்டு, தகடு சுத்தி, கடினப்படு
ச்சிடும் முறையைக் கொண்டு வந்தார். அதன் பின்பு அச்சுக் கலை
ட்சி ஏற்பட்டது.

கி.பி. 1450இல் ஜான் கூடர்பர்க் (John Guterberg - 1398 - 1468) எ
ர்மானியர் முதன்முதலில் அச்சுப் பொறியினைக் கண்டு பிடித்

இதன் பின்பு அச்சு எந்திரத்தின் துணையோடு உலகெங்கும் செய்தித்தாட்கள் வெளிவரத் தொடங்கின.

அச்சிட்ட இதழ்கள் : ஜெர்மனியில் அச்சுப் பொறி தோன்றியதால் முதலில் அச்சிட்ட இதழ்களும் ஜெர்மனியிலேயே பிறந்தன. ஜெர்மனியில் முதன் முதலில் 'செய்தித் துண்டு வெளியீடுகளை' (News pamphlets) வெளியிட்டனர். இந்த துண்டு வெளியீடுகளை அரசர்கள் ஆதரிக்கவில்லை. மேலும் அக்காலத்தில் கற்றவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்ததால் இவற்றிற்குப் பொதுமக்களின் ஆதரவும் கிடைக்கவில்லை. ஆதலால் செய்தித் துண்டு வெளியீடுகள் தொடர்ந்து வெளிவரவில்லை.

முதலி முறையாக தொடர்ந்து வெளிவந்த இதழ் என்ற பெருமை, 'உறவு' (Relation) என்ற இதழையே சேரும். இதனை 1609 இல் ஜெர்மனியில் ஸ்ட்ராஸ்பர்க் நகரத்தில் வெளியிட்டனர். பதினேழாம் நூற்றாண்டில் உலகில் பல நாடுகளில் செய்தித்தாட்கள் வெளியாயின.

ஐரோப்பிய நாடுகளில் காலை செய்தித்தாட்கள் வெளிவரத் தொடங்கின. அரசியல், பொருளாதாரச் செய்திகளை நூல் வடிவில் வெளியிட்டனர். வாணிப நிறுவனங்களும் செய்திகளைப் பதிப்பித்தன. செய்திக்கடிதங்கள் சுற்றுக்கு வந்தன. ஜெர்மனியைத் தொடர்ந்து ஸ்விட்ஜர்லாந்து, இங்கிலாந்து, பிரான்சு, டச்சு, ஹாலந்து ஆகிய நாடுகளிலிருந்து அச்சிட்ட இதழ்கள் வெளிவந்தன.

1621 முதல் இங்கிலாந்தில் செய்தித்தாட்களை வெளியிட்டன[ர்]. 'கோரான்டே' (Coranto) ஒரு தனித்தாள் செய்தி இதழா[க] வெளிவந்தது. 1660 இல் வாரச் செய்தித் தாட்கள் நிலையான இடத்தை [பெ]ற்றன. 1665இல் வாரம் இருமுறை வரும் செய்தி இதழா[க] '[ஆ]க்ஸ்போர்டு கெஜட்', (Oxford Gazette) வெளியானது. [பி]ன்னால் இது 'இலண்டன் கெஜட்' என்று பெயர் பெற்றது. 1702இ[ல் மு]ன் முதலில் நாள்தோறும் வரும் செய்தித்தாளாக 'தி டெய்[லி கூ]ரண்ட்' (The Daily Courant) என்ற இதழை [வெ]ளியிட்டனர்.

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் முதல் செய்தித்தாள் 1690 இ[ல் வெ]ளிவந்தது. "உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் பொதுவ[ான நிகழ்]வுகள்" (Public Occurances Both Foreign a[nd Dome]stic) என்ற பெயரில் பிரிட்டிஷ்காரரான பெஞ்சமின் ஹாரி[ஸ் (Ben]jamin Harris) ஓர் இதழைத் தொடங்கினார். முதல் அமெரி[க்க இதழ்] இதழை, ஜான் கேம்ப்பெல் (John Campbell) எ[ன்ற ...]க்கர் "பாஸ்டன் செய்திக் கடிதம்" ...

நீதிமன்றங்களில் எழுதிய நாற்றுக்கணக்கான செய்திக் குறிப்புகளை ஆங்கிலேயர்கள் தொகுத்து ஆராய்ந்துள்ளனர்.

கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தினர் எழுத்தாளர்களைப் பயன்படுத்தி, அப்பொழுதிருந்த செய்தி கடிதங்களை எழுதி தங்களது குறைவுகளை போக்கிக் கொள்ள முயன்றனர். ஆங்கிலேய அரசுக்கு செய்திக்

முதல் முயற்சி: நமது நாட்டில் தமிழில் வேத நூலை வெளியிட முதல் அச்சகத்தை 1713 இல் தரங்கம்பாடியில் அமைத்தனர். 1715இல் தரங்கம்பாடியை அடுத்த பொறையாறில் முதல் காகித உற்பத்தி ஆலையை நிறுவினர். இருந்தாலும் செய்தித்தாள் வெளியிடப்படவில்லை.

கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் ஆட்சிக்காலத்தில் இங்கிலாந்திலிருந்துவரும் கப்பல்களில் இதழ்களைக் கொண்டு வருவார்கள். கப்பல்கள் வந்து சேர குறைந்தது மூன்று திங்களாகும். காலம் தாழ்த்திவரும் இந்த செய்தித்தாட்களும், இதழ்களும் மேல் மட்டத்திலுள்ள சிலருக்குத்தான் கிடைக்கும். ஆதலால் பொது மக்களுக்கு படிக்க இதழ்கள் கிடைப்பதில்லை.

கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தில் பணியாற்றிய சிலர், வேலையை விட்டு விட்டு, நிறுவனத்தின் குறைகளை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்ட இதழ்களை நடத்த விரும்பினர். முதன் முதலாக ஒரு செய்தித்தாளைத் தொடங்க, கல்கத்தாவில் வில்லியம் போல்ட்ஸ் (William Bolts) என்பவர் 1768 இல் முயன்றார். கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தில் பணியாற்றிய இவர், பதவியைத் துறந்துவிட்டு, செய்தி இதழைத் தொடங்கி நடத்த தீர்மானித்தார். "ஒவ்வொருவரோடும் தொடர்புடைய பல செய்திக வெளியிடத்தயாராக கையெழுத்தில் இருக்கின்றன", என்று அறிவித்தா அவரது அறிவிப்பு கிழக்கிந்திய நிறுவன அலுவலர்களுக்கு அதிர்ச்சியா இருந்தது. அவர் செய்தித்தாள் நடத்தினால் தங்களுக்கு ஆபத்து என் கருதினர். ஆதலால் அவரை உடனே தாய் நாட்டிற்குத் திருப்பியனுப்பின அடுத்த முயற்சி தொடர மேலும் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாயின.

முதல் செய்தித்தாள்: 1780-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி தி ஆம் நாள் முதல் இந்திய செய்தித்தாளை ஜேம்ஸ் அகஸ்டஸ் ஹ (James Augustus Hicky) என்பவர் வெளியிட்டார். இத 'வங்காள கெஜட் அல்லது கல்கத்தா பொது விளம்பரத்தாள்' (Ben Gazette or Calcutta General Advertiser) பெயரிட்டிருந்தார். தன்னை கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் 'முதல் மு கர்' என்று இதழில் அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டார்.

இந்திய இதழியலில் வரலாறு படைத்தவர் ஹிக்கி. இந்திய இதழியலின் தந்தை', என்று புகழப்

...பயிற்சியுமில்லை ...டுவதில் எனக்கு தனி மோகம்
பழக்கப்பட்டவனும் இல்லை. நான் கடின உழைப்புக்கும்
அறிவிற்கும் விடுதலையை வாங்க, இருந்தாலும் எனது ஆன்மாவிற்கும்
அடிமைப்படுத்திக் கொள்வதில் இந்தப் பணியில் என் உடலை
அறிவித்துக் கொண்டார். அந்த மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்," என்று
பிரிவினருக்கும் உரிய அரசியல், இதழைப் பற்றி அவர், "எல்லா
இயலாதது", என்று விவரித்துக் கொண்டார். வாணிப இதழ்; யாராலும் ஊடுரு

ஹிக்கியின் 'வங்காள கெஜட்' 12" X 8" அளவில் இரண்
தாள்களைக் கொண்ட ஆங்கில வார இதழாக வெளிவந்தது. இத
உள்ளடக்கமாக இங்கிலாந்து இதழ்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட செய்திக
விளம்பரங்கள், வாசகர்களின் கடிதங்கள், கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தி
பணியாற்றிய மேல்மட்ட வெள்ளை அலுவலர்களின் தனிவாழ்க்
பற்றிய ரகசிய செய்திகள், ஆசிரியரின் வேண்டுகோள் ஆகியன
அமைந்தன. எள்ளல் நடையில் அவர் எழுதியவை படிப்பதற்குச் சுவைய
இருந்தன.

ஹிக்கியின் தாக்குதலுக்கும் எள்ளி நகையாட்டலுக்கும் தலை
ஆளுநராக இருந்த வாரன் ஹேஸ்டிங்கம். அவரது துணைவியா
கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தோடு தொடர்புடைய சிமியோன் ட்ரோ
(Simeon Droz), தாமஸ் டீன் பியர்ஸ் (Thomas De
Pearse), ஸ்வீடனைச் சேர்ந்த பாதிரியார் ஜான் சக்காரியா கிர்னன்
(John Zacharaiah Kiernander) ஆகியோர் ஆவாயி
இதுதான் அவரை தொல்லைக்குள்ளாக்கியது.

ஹிக்கியை ஒடுக்க நினைத்த அரசு, அவர் தலைமை ஆளு
சண்டிமிகு மனைவியார் மீது குற்றஞ் சாட்டியதையும், தனிமனிதர்
அவமானப் படுத்தியதையும், குடிமக்களின் அமைதியைக் குலைத்ததா
காரணம் காட்டி, பொது அஞ்சலகத்தின் மூலம் அவரது இ
அனுப்புவதை தடை செய்தது.

கிர்னன்டர், ஹிக்கி தன்னைப் பற்றி அவதூறாக எழுதி
த்தை இழக்கச் செய்ததாக வழக்குத் தொடர்ந்தார். நீதிம
வருக்கு நான்கு மாதச் சிறைத் தண்டனையும், 100 ரூபாய் அபரா
த்து தீர்ப்பளித்தது.

ஹிக்கி இந்தத் தண்டனைகளைக் கண்டெல்லாம் அஞ்சவி
க, புதிய வேகத்தோடு தலைமை ஆளுநரையும், தலைமை நீதிப
லிஜா இம்பேயையும் (Sir Elijah Impey) தரக்குறை
த் தாக்கினார். இதன் விளைவாக அவரைச் சிறைப் பிடிக்க
யிட்டது. வெள்ளை அதிகாரிகளின் தலைமையில் 400

தநிபாடி. அதன் ஆதரவிலும் தயவிலும் நடைபெற்றன. இவற்றிற்கு மாறுபட்ட நிலையில் அரசிற்குப் பணியாததாக 'இந்தியன் ஒர்ல்டு' (Indian World) என்ற இதழை வில்லியம் டுயன் (William Duane) என்பவர் தொடங்கினார். இதுவும் இடையில் நின்று விட்டது.

சென்னையில் இதழ்கள்: 1785 அக்டோபர் 12-இல் சென்னையிலிருந்து முதன் முதலாக ரிச்சார்டு ஜான்சன் (Richard Johnson) என்பவர் 'சென்னை கூரியர்' (Madras Courier) என்னும் ஆங்கில வார இதழை அரசின் ஆதரவோடு வெளியிட்டார். இதன் ஆசிரியராக இருந்த ஹியூக் பாய்டு 1791இல் இவ்விதழிலிருந்து விலகிச் சென்று, 'ஹார்காரு' (Harkaru) என்ற இதழைத் தொடங்கினார். தொடங்கிய ஓராண்டு காலத்தில் இவ்விதழின் ஆசிரியர் மறைய, இவ்விதழ் நின்றுவிட்டது. 1795இல் வில்லியம்ஸ் (Williams) 'சென்னை கெஜட்' (Madras Gazette) என்ற இதழும் ஹாம்ப்ரீஸ் (Hampreys), 'இந்தியன் ஹெரால்டு' (Indian Herald) என்ற இதழையும் தொடங்கி நடத்தினர்.

பம்பாயில் இதழ்கள்: பம்பாயின் முதல் இதழாக 'பம்பாய் ஹெரால்டு' (Bombay Herald) 1789இல் வெளிவந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து 1790இல் லூக் ஆஸ்பர்னர் 'பம்பாய் கூரியர்' (Bombay Courier) இதழைத் தொடங்கினார்.

இதழ்கள் ஒழுங்குமுறைச் சட்டம்: 1790ஆம் ஆண்டிற்குப் பி... ந்திய இதழ்கள் வளர்ச்சி பெறத் தொடங்கின. குறிப்பாக கல்கத்தாவி... ஆசியாடிக் மிர்ரர்' (Asiatic Mirror 1794), 'கல்கத்தா கூ... ரியர்' (Calcutta Courier), 'இன்டியன் அப்பல்லோ' ... பெங்கால் ஹரகாரு', (Bengal Harkaru-179... டெலிகிராப்' (Telegraph-1796) 'கல்கத்தா மார்னிங் போஸ்ட்' (... alcutta Morning Post), 'ஓரியண்டல் ஸ்டா... riental Star-1791) ரிலேட்டர்' (1799) ஆகிய இதழ்... வெளிவந்தன.

இதழ்களின் பெருக்கத்தையும் அவை செய்திகளை வெளி... றையும் ஆட்சியாளர்களை அச்சுறுத்தின. ஆதலால் ஆட்சியா... டக்கத்திலிருந்தே இதழ்களை கட்டுப்படுத்தி, தம... கண்காணிப்பிற்குள் வைத்துக்கொள்ள முயன்றனர். தொடக்க... ஆசிரியர்கள் பெரும்பாலும் ஐரோப்பியர்களாக இருந்ததால், அ... ப்படாத பொழுது அவர்களை நாடு கடத்தினர்.

1799இல் தலைமை ஆளுநராகப் பொறுப்பேற்ற வெல்லெ... rd Wellesley) 13-5-1799இல் முதன் ...

1858 நவம்பர் ஒன்றில் விக்டோரியா மகாராணியின் பிரகடனம் வெளிவந்தது. இந்தியா நேரடியாக இங்கிலாந்து அரசின் ஆட்சிக்குள் வந்தது. அப்பொழுது கேனிங்பிரபு (Lord Canning) இந்தியாவின் முதல் ஆட்சியாளராகவும் (Viceroy) பொறுப்பேற்றார். அவர் காலச் சூழலில் ஏற்பட்ட மாறுதலுக்கேற்ப இதழ்களின் மீதிருந்த கட்டுப்பாடுகளைச் சிறிது தளர்த்தினார்.

கட்டுப்பாடுகள் இருந்தபோதிலும் இக்காலத்தில் நாடெங்கிலும் சில குறிப்பிடத்தக்க இதழ்கள் தோன்றின. 1853இல் வங்காளத்தில் கிரிஸ் சந்திரகோஷ் ' ஹிந்து பேட்ரியட்' (Hindu Patriot) இதழைத் தொடங்கினார். 1868இல் ஷிஷிர் குமார் கோஷ் 'அம்ரிதா பஜார் பத்திரிகை' (Amrita Bazaar Patrika) என்னும் வங்காள மொழி இதழை ஆரம்பித்தார். பிரம்ம சமாஜத்தைச் சேர்ந்த கேசவ சந்திர சென் 1870இல் '`சுலப சமாச்சார்' (Sulab Samachar) இதழை வெளியிட்டார்.

தாய்மொழிப் பத்திரிகைச் சட்டம்: இந்திய மொழி இதழ்களின் வளர்ச்சியால் மக்களிடம் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டது. 'மக்களிடம் நாட்டுப்பற்று வளர்ந்தால் ஆங்கிலேய ஆட்சி ஆட்டம் காணும்' எனக் கருதிய லிட்டன் பிரபு (Lord Lytton) இந்தியமொழி இதழ்களைக் கட்டுப்படுத்த 1878–இல் 'தாய்மொழிப் பத்திரிகைச் சட்டத்தைக்' (The Vernacular Press Bill) கொண்டு வந்தார். இதனை இந்தியர்கள் ' வாய்ப்பூட்டுச் சட்டமாகவே' கருதினர். இந்திய இதழாசிரியர்கள் இத்தகைய அடக்குமுறைப் போக்கினை எதிர்த்தனர்.

லிட்டன் பிரபுக்குப் பின்வந்த ரிப்பன் பிரபு (Ripon) 1882இல் பழைய சட்டத்தை நீக்கிவிட்டு, இந்திய இதழ்களுக்கு அதிக உரிமைகள் வழங்கினார். இதனால் இந்திய இதழ்கள் முன்புபோல் விரிவடைய முடிந்தது. இருந்தாலும், எல்ஜின்பிரபு (Lord Elgyn), மின்டோ பிரபு, செம்ஸ்போர்டு ஆகியோரின் ஆட்சிக் காலங்களிலும் பத்திரிகை அடக்குமுறை தொடரவே செய்தது.

இந்திய தேசிய காங்கிரஸ்: 1885–இல் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் அமைப்பைத் தோற்றுவித்தனர். ஆலன் அக்டோவியன் ஹியூம் என்ற ஆங்கிலேயரின் முயற்சியால் உருவான இந்திய தேசிய காங்கிரசில் பங்கு கொண்ட தலைவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் இதழ்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவர்கள். ஆதலால் காங்கிரஸ் இயக்க வளர்ச்சிக்கு இதழ்கள் உதவின. இதழ்களின் வளர்ச்சிக்கு காங்கிரஸ் இயக்கம் துணை செய்தது. இதனால் இக்காலத்தில் பல இதழ்கள் தோன்றின.

சென்னை 'ஹிந்து' (The Hindu), 'மெயில்' (The Madras Mail) ஆகிய இதழ்கள் தோன்றின. வீரராகவாச்சாரியார், சுப்பிரமணிய ஐயர் ஆகியோர் தமிழகத்தில் இதழியல் [illegible] வரை அரும்பாடுபட்டனர்.

IV. இந்திய விடுதலை இயக்கமும் இதழ்களும்

இந்திய விடுதலை இயக்கத்திற்கும் இந்திய இதழ்களின் வளர்ச்சிக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது. மக்களிடம் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தவும், மக்களை ஒன்று திரட்டி அரசுக்கு எதிராகப் போராடச் செய்யவும் தலைவர்கள் இந்திய இதழ்களைப் பயன்படுத்தினர்.

விடுதலை இயக்கத் தலைவர்கள் மராட்டிய மொழியில் 'கேசரி' (Kesari) என்ற இதழையும், ஆங்கிலத்தில் 'மராட்டா' (Mahratta) என்ற இதழையும் தொடங்கினார். [illegible] தலைவரான பாலகங்காதர திலகர் பின்னால் இவற்றை ஏற்று நடத்தினார்.

மகாதேவ கோவிந்த ரானடேயின் விருப்பப்படி 1887இல் கோபால கிருஷ்ண கோகலே சர்வ ஜனிக் சபையின் (Sarva Janik Sabha) காலாண்டு இதழை ஏற்று நடத்தினார். அவர் 'சுதாரக்' (Sudharak) என்ற ஆங்கில-மராத்திய இதழையும் நடத்தினார். 1907இல் இந்திய தேசிய காங்கிரசில் பிளவு ஏற்பட்ட பொழுது 'தக்காண சபையை' (Deccan Sabha) அமைத்தார். பின்பு 'இந்திய ஊழியர் சங்கத்தை' (Servants of India Society) நிறுவினார். இந்தச் சங்கம் 'தியான் பிரகாஷ்' (Dnyan prakash) என்ற இதழை நடத்தியது. [illegible] சுதந்திரத்திற்காகத் தொடர்ந்து போராடிய தலைவர்களில் [illegible] குறிப்பிடத்தக்கவர்.

அடக்குமுறை சட்டங்கள்: 1908 ஜூனில் வந்த செய்தித்தாள் (குற்றங்களுக்குத் தூண்டுதல்) சட்டம் VII (The Newspaper Incitement to Offences Act VII), [illegible] பத்திரிகைகள் மீது அரசு நடவடிக்கை எடுத்தது. [illegible]

1910இல் [illegible] பத்திரிகைகளைக் கட்டுப்படுத்த [illegible]